

en, som jeg haaber, fyldestgjørende Maade ved de Bestemmelser, som Lovudkastet i saa Henseende indeholder, saa at man faaer Taxationsmænd, paa hvilke man kan stole, saa vil det efter Udvalgets Mening vise sig, at to Taxationsmænd ville være fuldkomment tilstrækkelige. Gjennem Udvalgets Forslag vil der jo derhos ogsaa arbeides hen til at opnaae det, som man efter den høitærede Justitsministers Udtalelser under Sagens første Behandling væsentlig har tænkt sig at opnaae ved Ministeriets Forslag om Formandsindretningen, nemlig en større Censartethed i de Principer, der lægges til Grund ved Taxationsforretningerne, end den, som det hidtil har været muligt at faae tilveiebragt. En fuldstændig Censartethed vil jo slet ikke kunne opnaaes, selv om man gaaer ind paa den foreslaaede Formandsinstitution. En saadan Censartethed kan ikke engang siges at være tilstræbt ved Lovudkastet; thi hvis det var den, hvorpaa det hovedsagelig kom an, saa kunde det jo dog ikke være tilstrækkeligt at tilveiebringe Censartethed indenfor den enkelte Kjøbstad eller indenfor den enkelte Amtsradsfreds, men den maatte da søges udstrakt videre. Hertil er nu for Udvalget endvidere kommen den væsentlige Betragtning, at man maa nære megen Tvivl om, hvorvidt det virkelig vil kunne lykkes i enhver af de foreslaaede Taxationsfredse at faae en Formand, der besidder saadanne Egenskaber, som ville være nødvendige. Det maa jo dog vel erindres, at det Arbejde, som der vil komme til at paahvile en saadan Formand, navnlig i de større Kredse, ingenlunde vil blive ubetydeligt. Ikke blot vil Forretningernes Antal kunne blive saa stort, at det vil kunne være meget brydsomt for ham at skulle være tilstede ved dem alle, men dertil kommer den ikke ubetydelige Uleilighed og Bæmselighed, som vil være forbunden med den hele Bestilling, idet han bestandig skal være parat til at modtage de mange Begjæringer, som maatte indkomme fra Publicum, og saavidt muligt skal imødefomme Publicums Forlangender om en hurtig Expedition. For alt dette skal han derhos kun have en Betaling, som, selv hvis den fastsættes noget høiere, end i Lovudkastet foreslaaes, dog ganske vist

ikke vil kunne have noget særdeles Tillokkende for en Mand, som isøvrigt ikke trænger dertil. Det maa under disse Omstændigheder vistnok ansees for meget tvivlsomt, om den omtalte Formandspost vilde blive søgt af saadanne Personer, som man egentlig maatte ønske dertil. At man vil kunne faae den besat, derom nærer jeg ikke nogen Tvivl, men at man virkelig vil kunne faae nogen Mand dertil, som er egnet og kan betros til at staae som Formand, som Ledende ved alle de Taxationsforretninger, som maatte finde Sted i en stor Kreds, dette har Udvalget ikke kunnet Andet end ansee for meget tvivlsomt. Det maa dog indrømmes, at, hvis det skulde blive saa, at man ikke kunde faae virkelig kvalificerede Personer til Formænd, men kun Personer, som lode Udskilligt tilbage i den Retning at ønske, da vilde den hele Indretning ikke blive til Nytte, men til Skade. Hertil kommer endnu som en sidste Betragtning, at Formandsindretningen dog ganske vist vil medføre en Fordyrelse af Taxationsforretningerne for dem, der skulle benytte Institutionen, nemlig ikke blot derved, at der bliver forøgede Diæter at udrede, men i mange Tilfælde ogsaa derved, at Formanden, naar han skal til de fjernereliggende Dele af sin Amtsradsfreds, vil have betydelige Rejser at foretage. Med denne Fordyrelse for Publicum vil tillige, som alt tidligere berørt, være forbundet et Tab for Statskassen, idet de Sportler, som nu falde af de paagjældende Forretninger — og Udvalget maa med den ærede Landskingsmand, som omtalte dette under Sagens forrige Behandling, ansee det for naturligt og rimeligt, at Statskassen har Sportler af Forretninger som disse — ville gaae aldeles tabte. Hvor stort Tab Statskassen derved vil lide, skal jeg ikke kunne sige, thi til at beregne det har Udvalget ikke haft noget Materiale; men det turde dog maaskee være, at det ikke vil blive saa aldeles ubetydeligt, naar det samles for samtlige Jurisdictioner. Af alle disse Grunde er det, at Udvalget mener, at man bør lade sig nøie med den utvivlsomt heldige Forandring i den bestaaende Tilstand, som vil blive en Følge af Regjeringens Forslag om at indføre faste Taxationsmænd, men at man deri